

אונקלום

במדבר ל מטוות

ת-ע-ז

47 ב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־רְאשֵׁי הַמִּפְוָת לְבָנָי כ וְמַלְיאָה מֹשֶׁה עִם רַיִשִּׁים שְׁבֻטִּים

۲۷

לקט בעיר

אורים

ב. אל רוחן כמתומו וגוי. גורייך לדעת מה נחתנית מנוחה זו צפערת נבה בכתוב רוחן כמתומו, ויז' לעיל צמפניי לטעו לפי צדמיהנו שהחומרה הקודס קריימת באנדרה נתיניות חת' לומדר שכאנדים קודמה

**יִשְׂרָאֵל לֹא מַרְגִּילָה וְהַתְּבִרְךָ אֲשֶׁר צִוָּה
רַבָּנִים יְמִינָךְ רַבָּנִים יְמִינָךְ אֲשֶׁר צִוָּה
וְהַזְּהָרָה בְּאַישׁ כִּי יְהָרָה נָדָר לִיהָרָה אָז**

רשות

כני ות랄ל טהורה דבר כל חכון וגוי ה' זו נטה מר
לכלון (וירוס פט): זה הדבר. מטה נתנה בכה מהר
כ' חמימות הלייה (פמיה ה' ד') וכגינויים נתנו בכה
המר כ', מוסך עלייהש מטה"י נתנה בלהז זה
קדנלי"י (ספר), דבר מהר זה קדב' מיעוט כה' לומר
שהחכם בלהז כתלה"כ' ובעל (הה) בלהז כפה
ללהז כתמות כלמי"י, והס חלפו להן מותה ולין מופר
ספר - וירוס פט": (ג) איש כי ידור נדר. לאו יה
זה בקמן (ספר): נדר. שהומר כרי עלי
כלקם) כיוון דזא לדבר דטהרוי מון מופנה בסה לא
מושנס מגד ממד. ולמדין עכ"ל, ובמום' ג"כ ק"כ: פילוי
בצולפן על פער עין סס: (ח) קהילוק צין בסה לממר ובין זה
סקלנדי פקטו סול, כי מינם בסה מורה על סדריון, ולו' מפער
ללאון הזרומה נזרמה ממת, מטה"כ "זה" מורה על ענמיות
סקלנדי וליינו דמיין צאלג אין כלן כ' דבניש רק דבר מהר,
וחומילוק וא' נל כל ממה גודל מדрагם מטה רצינו ענמיות
(סgas סיפה נלהם גיזל), סלה"כ למא ניגע לפעמים נכה
להמר ד', הילג סAMILIK נמהות נחלות סנוכות נכה הילג,
ובצולבן סימן מקים סוסטטאלילם סומנייה, פ"י בפי

אור יהודים

ולמ' כספיק לומר כי יודור לכ' לו יטצע. עוד למ' כפל לומר לו יחל וגוי' כל כיוויל מפיו. חנן לפ' שיט' לכ' מיוי נדרים וטכניות, לחך בענייניות כנוגעוס לנפם ויתהמק לכ' טנייניס, לחך לנחות מעטה כתובג כנון. לנמוד לנמוד לאכקהיך למגילות מסיים, ולחך לאכיהיך כתהיינז לאבגוייר עטמו נכל יודור צאנכונה מהטח מטודע נכל ירך דמגראת פועלן ג'. **אייש** כי יודור נדר לכ' וגוי'. נריך לדעתה נמה כפל לומר יודור נדר לו סטצע צונעה

**הַשְׁבָעַ שְׁבֻעָה לְאָסֶר אָסֶר עַל־נִפְשׁוֹ
לֹא יִחַל דְּבָרוֹ בְּכָל־הַיּוֹם מִפְיוֹ יִعֲשֶׂה:**

לקט בahir

הלו גענין מכליות צלען המכט יסיה קטלה ולג' הפלטה,
וכמו טהמלווע צהום קאודס, וזה נך ליטון רצוי' ננדלייס
ומכט ממייל כדטמיך לא לרוצץ טמוטום וכטיג בעי' חיל דצרו
חצצ לרוטץ טמוטום מותעלן לו עכ'ל, וו'ה'ג' קהילן קדריך זומר
דזוקם מומער נך, טפקטדא סיינ' צלען יהמער נטונן האפלה ודי'
טאפעמיין בצלען מהר, ועל כל' וו' סונגע' קמייטע אונ' זאג'

סידרכ' "כלומר האדיגוouis מעתניש טיקיו כוा הכללכם וזה לטון היוקומלמי טונעל ניל"ן סט, וזה חומר הכללכם וזה חומר מופל לך והואין חומר מילן מדר לין כלין מדר טזועה עכ"ל (מל''): יב' ניכריס דורי מהמת שון ט לגרום, וכן טון ווליס דורי רביינו יפה מלה, ובגלן וזה מון ממה טיקיו דורי גנד ח'ל' לדלקון, לחן לאולמן, שפטם גניל וקיס טבוגעה, ולפי גיליקו וז רבען רבינו לפטם ג' מיי לטפונות טולמר הקטונג, נדר, טזועה, ליבק, נדר צהמאל הורי עלי קומס, פי' קריין מנקל עלי למס זה נתקדך (קובוס פילוטו הקדק) טיקיס חסוך עלי גומכלו נתקדך, (וחאן גץין טיזילר סס ר' גנדויו - ר'ב), טזועה צילד, צהמאל ג'ו כלול טויס למפת, וממה צהמאל הקטונג עוד גומכלו מירק ח'ינו נדר טלטקי, תלם וגטמונ מפרש טקטפעה מסיטה זטמני טמקבל עליו לטאות ח'יקור, פי' עד עמה קיטמה מותר ונטה כו' גומכלו, ולטלטוקה לאטמי קיטיה, וזה כפומו ופרת, הצלג זטפעריס צפלני זטפעריס טיט מקר מינם "טזועה", זהה קפקה הרמנץ' ז' ו' ג' קוטזיט, לרמץ דער ידוע טון דנרי ח'ל' צהון גדר ח'ל גודן גודן נו ממאך, והס גדר צהון גודן גומכלו טהעדל טהעלאה מין צו מימת, ופנית נדר פילוטו טמפל גדר על עטמו, הצלג טהעדל ער'מו על צוס דנרי טזועה טיה וטל נדר, וטהזומתי ז' ו' מיטיך קוטיל ה'ל', דמן גנטנה גנדראיס י"ד: קוטס צהני יקן וכוי' קרי וס צהן יחל לדכו, ופלclinן גגמי' וטיטס דנרי צהון צו מיטיך טום, ומפני לדומר קוטס עניי צטינס ופיטיך' ז' עין גנדל צו יט' זו ממץ עכ'ל, ה'כ ה'ל' צה' צהן גאנטן קומטא נטפעריזו ייטה כמו פילוטה המטגה קרי עלי קוטס (הט כל למס טצעולס) תלם הוכל, וקוטים בטניאס מינץ נגוו מר'. צהון כוונמ' יט' צהנודר חומר בפיו ג' הוכל, בגודר חי'ו חומר הילג' "קוטס" ואיזו לטון סנדל טומקו סקסדך, ולחמר אכונמ' בגנודר טו טול' הילג', ה'ו סנדל קרי עלי קוטס קלדוס, וזה כוונמ' צהן גודר טהעדל טהעלאה, וטמץ' ח' ממר עניין חומר יקול ח'טיג' (וכן כהה טהעלאן ערול ו'ל'), תלם צטפל ממו' מ'ז' מהד לדרכו ליפון, וחווי קיטמה נקיות דגוצ' צמ'ת' טהעלאה סטמקרים צל למ'ג', הצל חומט סטמ'ת טהינ מקטלאם דגוצ', וזה נוקט מהתמי' נקודה ונטפה מטמ'ת צ'יל'ג', וטפמ'ת צ'ל'ג' נימן מחתם קי'ג'.

٢٦

שכונה: פלטן הולך והוא שוכן דרכו פלטני, וכל הפלטו מטבחו*. נבלות היה קורע מעליו כל כיוך מהפו יונתא. תלמודו לומר מהסורה מהיינר, להסורה היה כבומר ולו לא כתיריה היה קהיר ספסאי: לא יהל דברו. כמו לנו ימללי' דברו, לנו שינוי שפהאות. לאלאן.

אך בחר

יב) בכללוהו **יא)** פי' וולג על העדר המעשה, כגון וייל יעקב נדר. וולס נדר וגוי' קרבנו - וייל ישלומן נדר וגוי' וכתרממו וגוי'

ונתן

עד שמי
ועלתה
ושيء על
אקורפ ומיד
א בדבָּא
יעד שמי
וmeno בסקפ
דילך:

סלי צופט
ז ומוקן זה
ל נעל נעל
ולפי העניין
מושפעות לך;
לכז נג נג;
זעומ לאליס
גנוי על עפר
או פיר ביצור
וזהיה שדי
(כ) כי אין
זה פnick אל

וחוקף כמו
זה ראם לו
שדי בצריך
ברים, ורעת
ישים בסלע
ית לך זהב
זמיד ולהיות
זה היה האל
א טה; וכסקפ
זרק וכבודך,
צערו, כופlein
ח לו כצפור,

תרגומים יונתן

איוב כב קמו
פניך: מִתְעַתֵּיר אֲלֹיו וַיִּשְׁמַעךְ וַיַּדְרֹךְ
תשלם: לְכֹה וְתִגְזֹרֶר אָמֵר יִקְםֶל לְךָ וְעַל־
דָּרְכֶיךָ גִּנְהָ אֹור: כַּטְכִּיהָשְׁפִילוּ וְתֹאמֶר
גִּיהָ וְשָׁחָ עִינִים יוֹשְׁעָ: לִימְלֹט אַיְצָקִי יְנַמְּלֹט
ושיח בְּסֻרְחָנָא תִּפְרֹךְ: לִישְׁבָּגְרָבְרָתְיוּ וּפְאַיְבָּגְרָתְהָ וְאַשְׁתַּבְבָּבְרָירָותְךָ;

ריש"

(כו) **ונדריך תשלם.** מונכם מה פל ממר נסנמל לנטיסו ויגנס: ושה עיניהם.
מטלומי נדריך: (כמ) ויקם לך. כמו ויקום לך: נלה נלה (טלוי) צעונו ישתע להו פיזן
ונמלטמן: (ל) ימלט אוי נקי. פין נקי, כמו פון דוין

מצודת ציון

ה' לשאול ארכין, כי תהיה בטוח שימלא שאלתך:
(כז) תעתריך. תחפלל. כמו יתהר אל אלה (לען פ' כז):
ונדריך תשלם. תזהה תעתריך אליו והוא ישמע לך: גאה בחולף אליך בויזו וגעינו גדרלה ורוממות. כמו היגאה גאה. עיין כפיפה והשפלה. כמו ויש מה (לען ס' ח): ושה. עיין כפיפה והשפלה. כמו ויש נמי (ט' 6 ז' 6): אוי נקי. כמו אין נקי. וכן אוי בכוד כי ימלא משאלותיך: (כח) ותגזר אומר. רוץה לומר

כשותחים בדעתך לעשות דבר מה, אז המוקום יקיים לך הדבר ההוא: גאה או. תורייח או רהצלה: (כט) כי השפלו. אם תראה אנשים אשר הושפלו עד עפר, תוכל לומר בהבטחה שיבוא להם גדרלה ורוממות, כי המוקום ישליםمامריך: ושה. מי שעיני כפופות בעבור הצרות, יושיע [אותו] המוקום בחתולך: (ל) ימלט אוי נקי.

אבן עזרא

כמשמעו, כמו עמו אנכי בצרה (חללים צא ט). חמאר אתה גאה כמו הגאה והראשון יותר נכון להרביבו בסוף הפסוק: (כט) כי השפילה אותם, עניין לנפניהם שבגר גאנן (משל ט' ז'): השפלו. כי הנה אתה תורה כאשר שלטו הרשעים, ייש

רמב"ן

ויהיה נשגב משונאיך כאילו היי בגביה ההרים הרמים, כי מן תועפות הרם. והתרגום אמר בצריך כמו בצר, והיה שדי בצריך ברך תוקפק: (כז) **ונדריך תשלם.** כי יבוא אשר תדור עלי, כי הנודרים יאמרו אם היה אלהים עמרי ושמנני ויראני בשונאי, אהיה לנו, או אונן זבח ונכסים, והנה יכוא רצונך וחצטרך לשלם הנדר הנידר עליו: (כט) כי השפלו. הרשעים ונפלו לעניין:

מדרש חז"ל

כח) **ותגזר אומר ויקם לך וגו.** חנו רבנן: מה שלחו בני לשכת הגזית לחוויה המעלג, ותגזר אמר ויקם לך ועל דרכיך גאה או. ותגזר אמר אתה גודת מלמטה והקב"ה מקיים מאפרק מלמצללה. ועל דרכך גאה או, דור שהיה אפל הארץ בתפלתן. כי השפלו ותאזר גואה, דור שהיה הרשע ספק מתקיימת גזרתו ספק אינה מתקיימת, אתה צדיק בזודאי גורתך מתקיימת, שנאמרו: ותגזר אומר ויקם לך וגוי. עמד והחזר את אשתו, עמדו כלון והחזרו את נשתיוין. (סוטה יב).

(ל) **ימלט אוי נקי וגוי.** א"ד חנינה: אונקייא (פירוש: משקל קטן) היהת ביד נח. אם כן למה נמלט בכור כפיר,

תרגם יונתן

בָּכֶר בְּפִידָה סַגְאָנוֹעָן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר: פְּאַוְאַתְּ אַיּוֹב וְאַמְתָּה
בְּגַם־הַיּוֹם מֵרִי שְׁחִי יָדִי בְּבִדָּה עַל־אֲנָחָתִי: מִזְמֵרִי מִתְהִרְיוֹן תְּקַפְתָּ עָלָךְ

רש"י

כבוד (כ"ה ד כה) למן כבוד, וכן ולרונויס לי טכל ניגול וטנקה, וכיום מלילה ניגול נס כוכות, (מ"ה ה ד), למן ניגול למן נס לאס סכלות, סלטמן מיגלס מינס, גומלוקט לממת. וולף על פי סקון טמי מינוט מפליטין כהן, ונמלט מומו לי נקי גבוי לפיק, וכן טמעתי. לסון חמל טמעתי טסי מומליים מפי רמי יעקב סאול לסון הלס בטורי מצודת דוד

המקום ימלט מהצורה את מי אשר אין נקי מעון.
והמלתו תהיה בעבורו נקייה נfine כי זכותך תנגן עליך. (העולה מהמענה ההיא, שישיב לאיוב למאר,

מה תחרעם על אשר לא ישיב לך, כי הלא בין תזדק בינו רישע מה לו בזה, ולמה אם כן ישיב לך לבענ' רישע. אף יגידך לעליו דין המקומות באמרו הנה באתה וכואת עשית ולאיש כמוך יחשב לך, כי חבל לימוחך מנק. אף יתרעם לעליו לומר אם אמנים כואת עשית וחכש לומר צדקתי, כי תאהז ברעת אנסי דור המבוג' שכחשו בהשגה, והלא מגמול ענסם והצלת נח ומהפיכת סדור וחברותה אשר אהוו בדעת ההיא, מהם יופר' ההשגה. ויחווה לו עצתו לשוב אל ה' להאמין בהשגהה זו' ולשתוק מן החຽומות, ואז ישגא אחירותו: (ב) ב' ה' יומם. רוצה לומר אף עתה שהחוכתי להתרעם ולספר התלאות במרוד וסروب, עם כל זה עוד מכתי כבירה עלי אנתתי, כי אין העצה בערך הצער:

אבן עזרא

בבورو כפך: (ב) גם היום מרוי שיחיו. מורה הוא שיח' מכל השיתות, כענין עני ישראל מורה מוד (מ"ב ק' ח'), וענינו משנהו: ידי. מכתי, כמו ידי לילה נגעה ולא חפוג (חללים ט' ו' והענין שמכתי יותר בכבוד הארץ כי החטא לי: וنمלה בבור כפך. ונמלט תהיה

רמב"ן

האל יתברך על צדクトו וישרו ועל חטא הרושעת כאשר השפלו האנשים עצם, אתה האל אמר שיחיה להם גאון ונגה, והשה לעניים תושיענו. ישיב גבר דליתות זכאי בזכותך ואשותך בבריותך. עשה אי, ומגנו נכוון. ואולי רצה לפרש כי ימלט האי כלו ויהיה נקי ונמלט בבור ידי איוב ובזכותו, כי ישוב לאלהם בכל לבו: (א) עיין איוב ויאמר: (ב) גם היום מרוי שיחיו. גם במענה זהה לא חדש דברים אחרים, כיicus על שחדתו ברע לבורייה ורע לשם ולא עינה להם, רק רצחה להתווכח עם

מדרשוי חז"ל

אתיא כהיא דרכי אבא בר כהנא, כי נחמתי כי עשיתם נה מה מצא חן, אלא שמצא חן. (ב"ר כת).

נושאי הפרק

(א-ה) מענה איוב - גודל רצונו למצוא את ה'.

(ר-ץ) אלהים דין אמת וישראל הוא.

(ח-ט) הקושי למצוא את ה'.

(י-יב) איוב מפרט את צדקותו.

(יג-י') ה' מפחיד את איוב ומיסרו.

תרגם יונתן
האמחתה: גמן גנור אן
העשבהניתה איטי
הנור ביה מוקדש
האפקדר גדרמו דין זי
אלאל מקסנורא: האן
מגלא דרייבנגי ואט
מהת ימר לי' והבסאו
(א) אמאצאהו. לנטפנוי:
(ב) טשפטע. סוכמת דננ'
(ג) גאנז. וגס מס יקמוס
הנ' קוע עמי וולדעס מ'
מצודו
(ד) חכונת. מ' חכונת. מ' חכונת.
לפינו משפט להשפט עמו:
על הכל אחזו וואшиб לו:
הוא ישם ב'

פאנתוי: (ג) ואמאצאהו. על
(א) מ' יתן ידעתני ואמאצוי
אליפנו כי איש אל אלה
המקומם אשר יכין כסאו לי
(ב) אערבה ל'פנוי. משפט
השע' וטוב לו, וצדיק ורע י'
הוא בעצמו: ואבינה מה
ב' מ' יתן ידעתני ואמאצוי
בו יטורי ולא קרא תגר' ז'
בר פפא: איוב אלילי לא קו
פשם שאמורים עכשו אלה
יעקב, אך ה' אוורומים אלה
שבאו עלי' יסוריין התל מג
אמצאהו. מיר אמר לו הק
שונתוי. ריען ה' את איוב
מהשון עצה, במילין שהוז
אחפש מה יש לה
ט' יתן ידעתינו גגו. לפ'
נאמאצאהו, אמר ר' אבא בר ז'
ה' א, אבאו עד חכונתו, ואט
על חכונתו. ואין חכונתו:
המבה' על מכוותו. ערוכו
תתרבי' או. א' אתה יודע שנקר
תמכחות, אמר להם: אם ס

ווטוּן: לשנת הגותי. קַפְּלָאִין; וּרְוֹ שָׁהָה אַפְּלָן. מַרְוֵן גַּמְלָן
כָּלְיָן יְלָדָם: הוישנה בחפלחן. אין זמיטס כבבבון מלְבָס
צָנְגָן של אוֹדוֹ דְּזִיךְן. מַוְיְהָמָנָגָן גַּעֲשָׂרָן מַעֲשָׂרָן הַכְּשָׂרָן
שִׁיר המעלותן. לְעָן עַלְיָהָן הַיְוָה כְּחַולְמָוִים. מַהְלָס גַּתָּה גַּתָּה
נְגַמְשָׂס עַל בָּרְלָה דְּבָרָה לְעָנָה גַּעֲשָׂרָן צָמָעָן בָּן צָמָעָן כְּרָבָן כְּרָבָן:

הנורו מונחים הזרזזים
בעהבם בילוי רכבייעות וכילוי שבתות שן
דמגלו וגהן מאי לא מסנו בעי' גג' גג'
וועת. אונט נונלא מע
מציאנו *בויי שמעון בן שוח* שררו להם
שנה טאל עטעל: דורך שעשה
נשימים בילוי רכבייעות ובילוי שבתות עד
הברקען, דרכמך מגנס לפלט
ויעונייש האומן בבלויות ושערום בערצעין זוטים

הנתקן עליון נספחים מטה
כמונ' צים תלוכוים עטה וטב:

הוּא תְּמִימָד וְלֹא תַּעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר תִּשְׁמַר
לְרַבֵּת שְׁתִילָה לְאַחֲרֵי אַנְגָל
אַשְׁתְּלִילָה: אַחֲרָה לְמִשְׁנָה.
מְלָא כְּפָנוֹתֶךָ בְּלֹא וְאַכְסָה
וְיָוָן וְעַלְמָן וְעַלְמָן
רְבִנִי חָנָגָל
בְּרוּכָה לְלִילָה וְלִילָה

נשכה הרוח ונחפכו העברים וורה הימה
ויזאו העם למלוכה וידע שמלאהת שיטם
בירלה: מעשה שעלה לזרע המangel ור' :
כל ערכא קי: אל מלא חוץ אתה.

וילס גמלוֹת) : לרבות, שמילן היה בעם אחריו נציג ראובן ודרור גשימים שלוחו ולחוני היבצעל וחילול ורדו נשימים החפללו ואלה יריד נשלטנו ענוגה כל מושג מנגנון סאסא מפרקתו לא-בנין ברכבתם כבשוי רבריה עירישיה הבלתי הנגיאי כל תכלת נאללה היו שינים כל צאלת נאללה גלום עליים בגמלוֹת:

הגדה ירושלמית הדרתית ירושלמית מילא תפקיד חשוב בתרבות יהודית רומי-ביזנטית. היא שימשה כמקור למסורת מקראית ותנית, וכן הייתה השפעה על ספרות חז"ל ותנ"ך. הגדה ירושלמית הייתה מושג של יהודים רומי-ביזנטים, והיא שימשה כמקור למסורת מקראית ותנית, וכן הייתה השפעה על ספרות חז"ל ותנ"ך.

חabit ו שעו הרכבים כהן קדש פטרון מושב צבאות קדש אמתו רצון ברכה ונרכה
 שאנו נשפטים יותרין אלא לאמר העולם אמר לפניו לא לך שאלות אלא גשמי רצון מה שברכה ונרכה
 יוזנו בתקון עד שעלו כל העם לרדר הבית מפני הגשםים אמרו לו ובו כבש שוחט פלול שירדו לך
 הבהיר ותגין להם אמר לך מוכבלני שאון מחלילין על רוב הטומאה עפ"כ הביאו לך פר הרואה

הבאלו פָר הַדָּרָא סְמֵךְ שְׁתִי יְהוָה עַלְיוֹ וְאָמַר לְפָנָיו רַבְשׁוּ עַמְקָה שֶׁרֶאָל שְׁהַזָּאת כְּמַצְרָים אֲזַנְתָּם יְהוָה בְּכָלְבוֹן (ב) לְאַבְרָבָן מִזְבְּחָה וְלְאַבְרָבָן מִזְבְּחָה כַּעֲשֵׂר עֲלֵיתָה אֲנָשִׁים יְהוָה רַיִשׁ בְּעַלְמָן מִזְבְּחָה נְשָׁבֵת רְחוֹת וְנוֹתְרוֹת הַעֲבִים יְהוָה אֱמֶת אֶתְתָּנוּ בְּנֵינוּ גְּנֻשָּׁם

בchapלון כי השפלו והאמיר גונה דוד שהזה שעל הנבחנו בתפלין ויח ענין יוישע דוד שעשה
בעונו הוועשו בחפלון מלט או נקי דוד של אדרה נקי מלטו בחפלון ומולט בדור כפרק מלתו
במעשה יידך הבוירע אמר ר' הונן כל ימי של אווז זרך מאטער על מפרא זה שיר המעלות

תזכום שליכס נהורס כ. [תקנ"ד-ג'ז; ועי' צלט"ס כרך ל' דף ק"ל מوال ד' ד'כ ועד' ג'ז].

במסורה ותיק ג' ותיק לת' דמכת נפטעתייכס הדרות,
ותיק לת' ממלהך לרך למזהתיכס, ותיק לת'
בדרכך לרך לדרכך לרך מותו תענאה, כנראה כתכתי
בכמ"ל [עליל צפ' בלק עט' קמ"ז], וכעת יוצן כה,
טבקק"כ זדוקים על טהנו דוממיות וטומקיס על טינויו
גנטיקיו כיינו חוכרן בכמ"ק ולג' נמלך על נצ'ר יוסף,
וחצ'כו לת' דמכת מטהון וזוט הכהן סכום שתיקקב
לנפטעתייכס לדרות מדוע שתתקו ולג' מהנו צבוריון
מתניתס על נפטעיכס הטענאה, ולס מהנו צבוריון
עניליכס מונטכל לפס, סללה כיויסס יוכלייט לדרכך
בלבנוי כ' והוילו וכט יחוינו עניליכס גס צמ"ל כרכתי'
בכל מוקט מוקמר מוגת לפמי, וחצ'כו בדרכך מתר מזר
להוthon תענאה כיינו כהויל, ומלהמו צויבת ה' כ"ה
ויס פזיא כמלהים.

עד מילולו של הילקוט נזכר נזכר [הילקוט ט"ג],
כמיינוענו מוכן ליטרולו כי אף מיינועתו וממלמו ג"כ
כ"ה יוסט בפי' ל' כי בוגרות ות צו מוכן מילוכב ליטרולו
שטעמי' נטהרלה בטהרלה בזינו וטיה שמיין כלנו לרוי'
לכך מ"מ אף תלמן יטהרלן מלהדיוקים וחכו הילקוט
לכני נזכר הילקוט נטהר רוח הילקוטם. ובמ"ה פרטתי אף
נזכר כו' נכלנות יטהרלן חמים נכני נזכר מתנאה
צמוך"ד כי הילקוט כו' דין ט"ל וסבציו נטהרלה מלהוו
וכ"ל. [מקרא"ד ז"ג].

כלהן יולד בגבש וכטلغ מן כתמים וטמא דב' יטוג וגוי [יטמי נ"כ]. נולח לפרט ובגבש וכטلغ חייו דבר נוד טברוכות ה'ת כתהין וטולדה וכטגה מומחה ה'תל' ח'כ' בז' לטחים ע"ז לודים כתulosים מן כתהין ומזר ויולד זממים וחוזר וטולב ע"ז טוליות וכן לטום, כן יכי' דכרי' ה'תל' יולד מפי הנ' יטוג חי' ריקס כ"ה עטב וגר' וטוג חז' דכינוי גזוילם ס' يولדה וטוליכ' מוחרת עד שטבב שליחותו ה'תל' מחת בעניז' יטלב צורע וחתת כסכלפ' וטל' בסודים וכטלה עטב בלומו כה' חז' למלעל פ' טנתקודט פמו לדכתי' וטוי' ל' לטס למוט טולס הנ' ייכרת ועל' יורי קדוקת ס' מוסיף כה' צפמלוי' כל מעלה עד טהור ומוליד שפצע מלמעלה ומזר וטוטב שליחותו וטתקודט פמו וכן לטולב. [תק"ג].

תברתני לך מסד נועליך ר' ל' כתכויות עדרין בצחוי
ינמור ונוק מכל חכמה ולפ' כי אין לך
המונגה וכשה יומר ממי שזכה לו בגוע לאטהך על ס'
איכנו, היכת כלגולותך ר' ל' שזכה לנו כלו גמץ חמליו
ולפ' רק שהגולים חצצ'ו יוכלו נטמוד זקורי ברגע
זיכרומה היה ככללו לנו הנטיס ונטף, על כן
קוודת ותכלת נא' רלהית תזקוחו ר' ל' כויהין וכל בכלה
כלו גמץ חמלוי כ' נעל צמזה כולה יונב כ' עט
בכלל חפי צמצע לדיקת ח' במנון על כל בדור כמו
דלהית איזה רב שמאח הפת פוטרת כתבי כ' וק' ג' [תקם ג'].

חדש ישליך לנו כי רלהקיות תזקיהה כל מוכליו ויהלכו
למה הגו נס עלייכם. כי במועל נCKERות יהל
למלון ומכל גויס דכתי צבוי וכמו צב פליוס ומלגוס
צוכו נכסנו צב פליוס מהלן מטה'ב טרומת
טלה יהלו מהלן מ"ז טום מעילם, וים מועל נCKERות
ממתהומך לדנץ נס עזילם וממייצ' טומחהו צב
טומחו מטה'ב צהומה. וכבש הס יט נטלה קדמת
CKERות יהו ונענו גויס הלהן דור רהטן שצעדיין
ציטרלן ומלה יהלו מהלן מ"ז טום מעילם מטה'ב צטיכי'
לכט דין תרומה, הר לפ"ז יהו ותהייך כ"ה כבלים
ולם שומחו יופנהו כל כבrios וביבlicos טבלים רק
באכזובנו' לפנות יד נס כי להן נסים לדנץ
עזילם, אך נתן לנו לת קוזחת בCKERות וגס קוזחת
תזרומה קרט יטרלן יהי כמוCKERות וגס לרהייה
צצוזהו כמו מירומת רלהיה דגנץ ומי"ז כל מוכליו
מי'bam כ"ל דיקת יהי מסה יהו ומלה נפה'ו דור רהטן
עס. מהלו, נסים וגס טלמי. והמר לע"כ צוזה
טלבים כי נכסנו מCKERות מוטף חומש מלך ויזוע
כי קוזחת יטרלן מהד מהד ומן חד זמי כעמן
יאטרלן גוי מהד כי יוס מנוחה כי כי ד' להדים הלה
להגידים כי צב למדות בכורנו ימ"ב ומדות בתולב
טמן יהי כתולב שמוטה של בק"ב וטהדות גוי
ההדר צלון וטהדות יוס מנוחה כי צצט להין לנו צה
זוג וומר לו כי המכ' צה זוג כיעוז [צ'ר ס'ל ו'ה],
זיעוז ימי כי אין מלה למדות כמליח'ל' על פסוק כן
טמן כי סיה המכ' כי מהותים הלו הין נס זוג
כעל' צידוע, ודי פטעמי' כן עולב לך' וכחטוף חומש
מלך נולב לע"כ כמניין פלטיות כתולב טיב לע"כ
פלטיות [כלגב' ר' פ' גלמ']. וכמו נעל צימטן ר' נעל

פרק ששת מיטות

ב במסות לגוי יטראל, ז' א' כדיג' גאל גוּה כ' מיוֹתָה,
ג' בינוּ נַלְיָה דבָּרוּ בינוּ כל קיילָה מפיו יונטָה,
ז' זוֹעַל דהַחֲלָל [חצום פ'ג'] נדrios סיג' לפְרִיאוֹת,
ח' נגס חמיין מי טהון לו טהן מוכקה מהפי קוּכָה נַעַז

ויזכר מטה ה' רהיטי כמנומות לני וישראל להמל
זה כדבר ה' מ' יוכ' כ', ח' יוכ' כי יוזר נדך
לכ' הו בפצעת פגועה נססור חימר על נפשו ה' יתנ'ל
לכ' הו ככל כויה נספו יונרכ' וויל'ד ה' כפל ה' רהיטי

וזידבר מפקה היל רלהטי כמנומות לכני יתירה ללהמ'ר
ובקדצ'ר להמ'ר נוכ' ב', ויל' כי מפקה דצ'ר
לכ'ו נעל רלהטי כמנומות טיריגנו צני יתירה טומס'
להמ'ר נעל דצ'ר להט'י כמנומות זב' קדצ'ר להמ'ר נוכ' ב',
ריל' כי כל קויה מפי כטופטן, וכוכ' צממי' עס' ב'
כהלו ב' נווכ' נטעות כן כי ממכמתה רום ב' גוספה
ברומב' נון קווטיס זק'ג'. [פרק' ג'].

ויבדר מכך ה' ליהי בנסיבות נכני יטראלן לממר
וגור ליטס כי יורו וגור נס' ומיל דנלי ככל
כיוון מפיו יעטס ייל ט"ז פטומו טהמלה חל י"ג
רלהי בנסיבות של צבי יטראלן למס בנטוייס כנהוזיס
שבכל יטראלן ליט מס לאל יורו גול נס' ומיל דנלו
דלאין גדול ממוני טיטהייל נו נדלו ולמו מורהם שקען
מוני ימלה נו פחת לנדרו וכינויו גודלו ופניהם
ויפתם [כטענית ד'.], ומ"ל בנטוייס נס' ומיל דרט
וככל כיוון מפיו יעטס ט"ז וכוממיין מוכח לטלחות
ויבן ביטח לנדרם. (טספ"ט).

יונתן

עם קומו ניכר במללינו מה שלבו בורה לשם הא' להזיר נזיר
מכל אשר ידבגו לבו ובזה אין סגנון א' עולה לשוניים כי
אין לב ב' בני אדם שוה באחכמת הא' וכו'. אבל מה שמתברר
יותר הוא שכונת הח'ס הא' על האנרגיה דטמ"ע עז' דף י"ז
ע"ב דאמר ר' הונא כל העוטק בתורה בלבד דומה כמו שאין
לו אלקי וכור' ומובא בח'ה בשער ייחוד המעשה פ"ה לראי'
לעשות תוספת וסיג לתורה ולעוסק בתורה ובוגדיות חסדים,
וזאמר א' מן החפידים מי שאין לו תוספת אין לו חובה וט'
במרפא לנפש כשאינו עושה סייגים וגדרים משמרת למשמרת

לו מלה מולך וג"מ*) זכו נומת לקדמת מעמו כמושל
כל, لكن מוה נעל כל מכמי יטלהן שכלל דוח גדול
גளיס וסיגרים על הכלל כלו, ומוה נעל כל ייחד
לגדול נפדו נלוט לסן מהותיו. וידוע נמי כי בז'ז'ק
גוזל וככ"ב. מקיימת על דרך ותגרל חומר ויקס לך
[כתהניתה כ"ג.] מה מס בז'ז'ק גענומו להינו בגיל
לקויס מועלם שפתון, מה גס בז'ז'ק"ב להינו מקויס
גוזית בז'ז'ק כדרמיין זריז'ל סאנכט נג"ע שלג
זינט בז'ז'ק"ב דזרו נעל פלט נמען מיניו שבתיר
נדנו [כתהניתה ע"ז]. ובה"ט ובכ"ק קלחנו מלש"ב
ללהמי כמנומות על הכלל כלו ולכני יטלהן כל מה
פ"ט והו, מדרו כי זה בז'ז'ק לבר לבר זויכר כי פ"ט כל
דזרו כ"ה בז'ז'ק נעל תלוין צלחות כי ידור נדר
לו כצבען צונגה נטסוו ליסר נעל נפאו כי מדרויס
סיג פלירות ומוי בלון לו פרימות לפ"ט פולך מה
לו, ואיזינו עטב טוד נסמר מהר כל זרנו כל מעמו
ועיז'ן כל בז'ז'ק מפיו יטבך כ"ה ט"ז ותגוז חומר
ויקס לך. — וזו נויה מ"ט לבקע היזח כפלס
וכ"ז וסלה נטב וכן צסוק כפלס דכתיב וויס כפל יפר
חוותס מהמי שמעו ונבדה מה טויכ, וקצת ממ"ג לי
טבלה נעל דורך ע"י כפלס זרצען בז'ז'ק טון ערומה
שלג בז'ז'ק נטב נטמען לו, ומי כפס מהות נצור ה"כ
פערומע כל היזה בכטוף חציו נטבור עזיריך מעומת
יענט, ומ"ט צנדריס זיקום כי כה מלהה, ולפי בז'ז'ק
ה"ט דמיינו פלטב צמי טנוד לנחות לו סייג למילתו
שלג יכטן גוצי פוליך, ובתורה נתנה רשות נצעל
לכפר נדיי הנטו זיס שמעו להע"ז שטיפטל שעייז'
תבוזה לננות צלטוטה דהוינויהם מ"מ ווי יסלה נטב
כיזן דעכ"ל כויה גדרה צמדת וויל ביטוב להו זונט
למייסו דהוינויהם היל צעלט נטב נטב נטב
בז'ז'ק ט"ב כרי רוחיל כויה סלמה, משל"כ סופ
כפלס נטב נטב מופר פלט צויס טומנו זאוח צעלט
נרטות בתויל ע"כ נטב ווינה פ"י כל מכם זלט
טיזונו לדב ע"י כוים גוזה, מה נעל נטב נטב
טלו. [תק"ס].

۲۷

*) בפס' יבמות דף ק"ט ע"ב, ר' יוסי אומר כל האומר אין לו תורה אין לו תורה פשיטה וכור' אלא כל האומר אין לו אלא תורה אפסיו תורה אין לנו, ואמר ר' יוס' דאמר קרי וולדתם ושיחתם כל שישנו בעשיה ישנו בלימודה כל שאינו בעשיה איינו בלימודה, ולא מונכר שם מג"ה, ולמן לע"ד לא כיוון החס' שמאפרוש כן בשיס אלא כוונתו ע"ד שכ' בתשובה בחאהח סי' קצ'ין: כי מרגלא בפומי כי כל האומר להלכה בש"ע היא תורה נתונה לכל ישראל בשות ואין בוודאי אכן מי שאין לו אלא תורה אפסיו תורה אין לו כי זה געשה מצות אונשים מלומדה ובבניהם יודיעו. רשל ר' יוס' לא אהוחה

Grinwald, Judah

ספר

שבט מיהודה

על חמישה חומשי תורה

שהחיבר כ"ק אדרמו"ר הרב הגאון הצדיק המפורסם ושםנו נודע
ביהודה בחסידותו וענותנותו, טהרותו ופרישותו רבן של ישראל

מן יהודה גראינזוולד זצלה"ה

אב"ד פק"ק סאטומארע (סאטמארענעט) יע"א

משנת וברכתין עד שנת תר"פ לפ"ק

ומלפנים הי' רועה נאמן לעדתו והרבץ תורה וטהרה
בק"ק סאבאטייש, וק"ק באנייאד, וק"ק שורדן יע"א

בן הנגיד המפורסם יוושע פלק ע"ה מברעוואו יע"א

חתן הרבני החסיד מו"ה יוסף יוזפא סופר ע"ה

בן הנגן הקדוש רשבבה"ג בעל חתם סופר ז"ע

* * *

הוציאו לאור בחמדת ה' ובחמלתו על

אני ה'ק' אברהם חנוך פריעידמאן

ב"ב ותלמידיו וחתן אחיו תאומו מהה"צ ז"ל

בשנת לא יסוד שבט מיהודה לפ"ק

* * *

והיות כי הראשונים טפו ונם תמו, על כן חנני מביא

לבית הדפוס ספר הקדוש הזה לזכות הרבהם

ה'ק' יודא הלווי קלין

סיוון תdash"ז

וזהה מ"ט הפליגו חז'ז
לילא מוקם, ומיינט
ולמפלר בפ"ז כיוון
להמת טהרטן, סבנת
חמקן גמלתן, מד' ג
כפי'ח ליב'ג גדר'ה
ימנאנן ועיב' כיוון ג
לטמוד פוליה, נ'יכ'
הנני שתקבב הפלתי
גניבס לדז'ג צס', ג
צחסוקה נפנזה נל
בכש כל מטה מה
לבס לנערות ברכ'ו
יעיבס וויאי גניבס, ג
לבס כי-ה'ל גצט'י
לטנות צנוה שלמען
מהאין כי זו כביה
ביב' זו יחס' כהאי
ויאסיד נקק מוכלו ל
ומצ'ן, והי'ת יונז
חלקנו גמולהנד
זין מפלות מנ"י ג
סנה פונטה, ויכתב'נו
ז'חתמן למש' ג
לדיק' ממו
שייל'ת.

ולמדתם מותג

לכז' עוקב' מ' ח' ב' במען
כללה מלפ' למל' לדצ' סן לאמת כגד
הנס מהם נוכן לי
במקומות פולחן, וכתי
וכל מעין יין גודל
לום עוקבי פולחן ו
יומדיים חכמי המן,
חולמים בכ' שננקין
פולחה חולמים חיין טו
מלך למלך נפקו
סוטה ה"ע וחתם דוכן
פולחה ונלקחים פמלוין
חו"ל כל סקמפיקס ל

בצמחי פחים הלאומניים כל קיוס תולה וועלוי"ם
ה' למתן מה"ה טה וזכה לנטה, ולזרקה
ו, וכ' היל פיקל נהיית טה, טגען זה כה
קלה פכבלי יותר להו. לנו ולמנה לה' יטמת
הנמננו להדרות. מומנו נצמלו מלך טה. ומילוך
כל זו חנינה. ימן כי כוח חי' וחויך עמיד לנצח
כל הגדלה, בסגש החמיון כל טמוש". ולנצח
ישיגו הלאין יס' לו קיוס לנפש טרללי מס הול
ונודל לה'ימ"ז, ונע' מAMIL'ה לך'ך להוכם פריך.
סתוב' כל לפסחין לנו' חיים ומלכנו וככ'.

כראש השנה

משנת תרנ"ד לפ"ק פ"ק באנדרט יע"א.

למה לנו. מעת לכש חיינו כתיז כלן מכחן מניינו
לנידיש פהטיין מן הפהויה, וס"י דלאיל כ"ב כמה
לווע פועל זה נמי סבומעל זמ"ס כהלה גוונען חח"
להפת זולעןך פנטטעל טגס צוויי יסי' טומי לרנוו
ימצ' זהוועט כי הועל מ"ך גטווי זהוועט ימץ'
געווועה"ז נצעת על סהדרה לפלו ממען גוות"ז
טהחר סהה"ז זיטט". בעניש סיטינא צהדרה
צעען הועל זיטיגו זו כヅל לעזות הנולס לטנער,
ובפצעותה האקלט הוענעם על מ"ס גמוש", וגמוש"ז
גנולס הנטוועות זגעווועה"ז טהחר סהה", ומופך
הגadol פיזעל ביצטעל סהדר זכל מהמא כהו
לענושים כל הפענולות גענולס לאוועיך לצעוני כהה
החוליה ולטאקדעל נעל כוולד קיסי מוקטן לרנוו יפז'

שְׁלֹשָׁה

בְּנֵי-עֲמָקָם אֶלְעָמָן כִּי-זַהֲרָה

גכוו ה'הcole וומ مكانה נננים סל מהרים סלולות
ונגדותם, חוץ כמה לרי' רתניים זוכות מולדים
לרכות למולח חפז' וגס בנוולמו ימהה לחיז' ויזכה
הו' וציתו נגדותם לתורה כי הם לפנינו יט ממעדי
מעלנים מ', לס גס קיוקר נפכו מל' לימוד
סתומה לנכני מ' יוכל נגרוס כו' מגזין צמיכים
מלחלים קיעכטו עטוכ מענו מלכחות עין צען,
ונעלן ה'צ'ר' ה'כחות וממחס ה'ד'צ'ר' מל'ל'צ'ס'
וקטרכוס וגוי' וה' לס מ'ב' תנemo צלונה וילחטס
ו'יח' מ'ה פגנ'ג מל'יכס לס מ'ב' מק'י'נו גס ה'ט
ז' ז' ולמדנס ה'ט נניכס, לו' למן י'נו ימיכס
ו'יע' נניכס ע' ל'יעוד הסולות ולחטס גס ה'ט
ען' צען מס'ר' צבוג' ה'ז' נמי'יך' ע', וכ' גג'ו'ל
ה'ת נעדינו לאוליד' ולגדל' ולחלות נcis' ו'צ'ז'
טוקקים צמולת צוווק' צ'לן נהמ'ני ע' ו'ל'קנה
עו'ב' צ'ב' ח'ן.

14

כל מדרתם חומס מת בכיס, נטען לרנו
'מייכס', ביעי הטעניש מל פלהן,
דרהנעה מהיל מהת סמלטה, חומה לבקט. צחמאט
מואלכו לזריל צעמך, המכנית טהין לנקע יתכל מאנט

۳۷

ההדרת מושב הפקידים הפלגנו ח"ל נטהנו ל' ימינו ווילג' מלווה
בלילה מוקטן, וביניהם לדוד מחות מוכתין נסמי,
וחולף כל שמי בzion נ'כ צהלו זתת'ם ק' כ' ז'
מהמת פה'למי, פגפי' זתת' ס' ב' י'ם, כ'כ' ז'
חצקן צפורה מד כ'כ' כה ה' פפטני' ל'נ'כו
כ'יח' לי'קן ג'ר'ה כל ה'לכה וככחה כל תוכה
ל'מנני ומ'כ כ'ון ב'כ' כ'ק' ת' ת'ק'ותי ול'מל'ם נפ'ז'
ל'למוד חוויה ע'כ שמע'ה ת' ק'ו'י' ה'קל'ה, ר'ה'י'
ה'לני פמקנד פפלתי' ל'לחמים, וא'נו ול'מדת'ם מה
ג'נ'יכס לדרכ' נס, פ'ס'יו לדוק'יס נ'ל'ימוד ה'מול'ה
צ'ט'ז'יק'ה פ'מ'ה'ה ל'ז'ב'ל'ה צ'ט'ז'ק' וגו' לו' י'ק'יס'
צ'ס' כל צ'ט'ה' מה' לג'נו וצ'מ'יס וגו' כ'פו'פ'יס
ל'כ'ס' נ'ע'ז'ות כ'ל'ו'נ'כ'ס', ו'ז' ע'ז' נ'ע'ז' ל'ג'ז'
י'מ'יכ'ס ו'ז'ג'יכ'ס, כ'י'י' ס'ק'ו'י' נ'ל'ה'ל'ן, ו'ל'ה' י'ח'צ'
ל'כ'ס' כ' ה'ז' צ'מ'יס ו'ל'ת'ה' ע'ל'ה'ל'ן ו'ח'ינ'ק' י'כ'ל'
ל'ק'ונ'ה' ג'ה' ס'ל'מ'צ'ה' מ'ו'ן, נ'ה' כ'ן' ז'ו' מ'לה'
ת'ל'מ'ע'ן כ' לו' ב'צ'ה' ע'ק'ק' ה'ט'ו'ה' ח'צ'ז' ע'ל'יכ'ס'
כ'ב' לו' י'ח'צ' כ'ל'י'נו כ'י'י' פ'ק'מ'יס'ה' א'ס' ע'ל'ה'ל'ן
ו'ס'פ'ל' נ'ק'ל'ה'ו' ה'ל'ב'ס' ס'יא'ו' נ'ס'מ'ק'יס' כ'ל'ו'נ'כ'ס',
ו'ס'ג'ן, ו'ה'ז' י'ע'ז'ו'ל'נו' ע'ד'כ'ק' ה'ג'ג'ס' ס'ה'
ח'ל'ק'נו' ג'מ'ו'ה' עד' מ'ו' ט'ינ'ו', ו'יק'וג'ל' פ'פ'ל'ו'ט'ינו'
ז'ין' פ'ל'ו'ה' ע'ג'ז'י' ל'לח'מ'יס' ו'יח'ד'ק' ע'ל'נו' ו'ע'ז'י'
ב'כ'ה' פ'ו'צ'ה' ו'יכ'ה'ג'נו' ל'ח'י'ס' ה'ל'ו'כ'יס' ו'עו'נ'יס' ו'ל'כ'ט'ק'
ו'יח'מ'ע'נו' ל'ח'י'ס' ה'ל'ו'כ'יס' ו'עו'נ'יס' ו'ל'כ'ט'ק' ז'ין'
ל'ד'ק'י' מ'ו' נ'ו' נ'ו' י'ס'ל'ה' מ'ו'ן.
ל'ס'ל'ה' ז'

מה שאמתי בלילה ריה במייל שתא לברכ'ה
גראם תרבצ'ן ל.

וְלֹמְרָתָם מִזְבֵּחַ

לכיס וקיס גאנטן ימייה, וקוץ
ווקישס מהיב נומען יענו יוניכס גאנטן דביס,
כללה מלפֿי' לנטיל פֿ נאנטס מַעְפּ האונדומי, ומיכן
דנcli סן למוט כצעל מהאל כ"ק צפ"ל פ"ז
האט למזה נוֹהן לי כל כנקו חוףן מני דל הנט
צמוקיס פולאה, וככמ"ג חמץ חני נכל מנקו יילוח,
וככל מעין צין גולד שאפליך צין סדר צין נהוֹנִי
ריהם שוקק פולח ומלאות צין סדר צינוקיס טהון
יוקניז האכ"י חמם, ולדיך לך קיס יפ"ב זדר יודס,
חוֹלָס צב"ז טאנקיז גודל חס דר צונקס טהון
תוליה הולסlein ענכח או פוטלטו ציוו"ה, ולדיך
טלדא נומוק נפכו גוטו ומלהווע נאכ"ז קיזקה
סוחל ה"ע וווע דוכומטיז מהליו זוכות רבכלה קל
הולח ונקיוס פאנלאט צהונטהו, הולס הווענחנו מפי
האייל כל פאנקיס מה פאנלאט מעוני, וטאכומה

מג'ם המלך, ושיינו קציניהם צב' מ晦ות
ההמורות לשליט. צוות הקציני הולך להוציאו
עטף לי כעודה קמנת, לשינוי מטבח כדי שhani
להנש מןן, ודוק סיטע'.

ונטש בוגריהם שעין, לשינוי טיקת נמלרגה
הנ'ל. וכ"ז עיון לה' נסיל קדשו מלחמות
צבאי'ן זילופיטן ולח' צמ' ג', מצל למולן טהרה
ונטבקין עטה ל' פודגה גודלה, ולו כל סותרים

מִתְוָה

אבל עניינו יט' נפקזיל, על לך דמן נטומת
פרק ז' מז'ה יט' כל השופט מנווה מהמת,
קונס'לו פרקליט מהמת. ולחדרין [חכם קי"ע, ז]
מנין שפדייר כמונטה, שנמלט מהלט ל' ג'.
בדבר ט' שמיס נטענו. ומונול צפפני של
לדיקיס נקיוט לי' קוזה ר' ויליאם פויס נטומת
המונמי', כמו ט' כל מעטה כמונטה קונה לו
פרקליט מהמת, ט' פדין כל לינור של
קוזה צויה מלך מהלך מלץ. ועיין מה
שפילרטמי צוז' נק"ל א', מהמלר ר'ו'ל' [טומון פט'
ט' מה למונמו של לדס צבולם השאה, יט' סיס
עטומו כהלהם. ומלהי טעמה ר'הוי נומר קודס
כל מנווה, לריעי מוכן ומושען נקייס צוז'
מנות צויה ימברן צמו. כדי ט' עז' לינור
וז' כטהו וו' מהפיו נקדוטה צויה פרקליט
המת, שנעל על ידו לאכיזם כמונטה ידי גמל
טווב צלי פגס. ועיין מה שפילרטמי צוז' נק"ל
ונפלחת וחכ'ם ד'א' וצמ'ן וו'ג'ן מהמלר ר'ו'ל' [טומון
ויקול ג'ה מה, ט' האלטלי לען לר'ו'ן שטומלה
מכמות עלי', ויקמן לר'ו'ן ווילס'ו מידס

7. וידבר משה אל ראשי המתוות לבני ישראל לאמר ונגו' נא [ג]. יט
לכךך, טמי' נטמא נטמי' טמי', כיון לכתמצ'ו
וא סלצ'ר השם נטה נטה. ומוו, טה לדרלטו
רו"ל נמליט מה, ט מלמן לנדרליים מלין לך'יס
הט סמ'ואה, מה'כ טה לכתמצ'ו לרמנמ' לה ימלין
לכדו, טוי ליש' למינמל גצי נדרלי כצום, דמי'
מככלו חכמי' יכלה נמיילך לגס צדנ'ר קליטומ'
גע' יחל' לדכו.

ונדראה צמ"ל, שנא ממו לו"ל נפלק קמל דנדלייס [ע. ח] ה'ומול מסכיס ווּתניא פלק זה, הטענה מכם זו, נדל גDEL נדל הילטני ישלטן. וממייק כל קמ"ל, לטרוי להינט לטרוי נפצעה. ותמרلين נמי [פס] ממי שנדצעין לתקישס מה קמואה, נטולמל [מאליים קיט, קו.] נטבעמי ווּקימעה נטמור מטאפען לדקהן. וללהוורה נליך זיהול, מלי זורי נפצעה צייר זיה, כי שזועם של קמי לך ממי לאו מהודו, מי עדיפל שזועם עגמו מה נדרו הילך יוז.

א. ראה ברבבי ר宾נו פרשת בשלח במאמר על הפסוק עי זומרת, והראשון; בפרשנה כי תsha על הפסוק ועשית את מעיל האפור.

የኢትዮጵያ አዲስ አበባ

לעון ני. גוד וגדיל טהראן

וְאַתָּה תִּשְׁמַח אֶת־יְדֵךְ כִּי־בְּעֵינֶךָ כְּלֹבֶד עֲמָד

ויאמר אלעזר הכהן
הבאים למלל
אשר צוה ה' את
הפסליהם, ממי ומתי
קיי ליה למיימר ולט
מקת בטולחה, לו ומה
טעמלה קרי ליה מוקה
מושון, כל סכלה י
שפקהש ג. ב. ווילר
סכליס מן הסמלמה,
נאטענעם כהילו בס כו
כדר מזו
ונראה נס"ד, סנה
מאה ג' נסני
הנתנה צמענעלת בעסוק
היום לדיק, מסיל, יט
להיימי מפרישס ב' מוי
צ מגיעלן הכלים ומוי
קרי סכלה, והכי נט
מגעלת כל מזוז וממנה
חלט. כמזרול ברמן
צילה נפיק נא לאה כל
יטנה ערגמו וממתקה
דעתו הצממה, טהון
הלו נלכ ספנוי מן
הומלר [מאת א. יט] טילו
ירוק נכל עט נט
והנה, כהן מגואר
להינו נקלם

ב. ראה בית הלוי ח'ג
סנולה זו, שכתבה, וכבר
מכשרתו, הוא במש
נמשלת באש וכו'.
ג. בן הוא בהרבה ראש

יקחו מוקל הפלל, הס לרונס לפועל צמיה
טיסס, לאכנים נלב הייטי יטלהן חסכת תולח
וילחת צמים וסלאורי מזונזה, קלילין לוא
צענמן ציחן ליזוס טמור מלן דנוד מט
ועון, דבוחוף מהר לי חפץ צדנלייס יעטן
רוזקס נזונזה. ופיינו דהמץ, וידר מטה לה
ליחטי סממות נביי יטלהן למלה, סיינו
סמיומדים ציהטי קעס, לאוותה הס דרי
הקס גהמלי פיסס. וקרוי להו להתי סממות
نبيי יטלהן, מטוס לדילדסן תליה לפוטום
לנטזום נביי יטלהן לדרכי מיס ע"ז
מלומלייס. והס יקחו מוקל טכל מטה
צוה סאי"מ צפרטט דריש, חי לי ידו
נדל לזרוי נפשיה, קרין לואר צלה יעטה
לכליו חולין, מטוס דכלל סיינט מפי יעטה.
ה"כ סדריס קל ומומר ציהטי סממות נביי
יטלהן, וטן.

ובזה יט נטהל מהמלר ר'ו"ל זממקם מו"ק
ד' ט', רבי יונתן בן עקמיה ורבי
יקוזה בן גليسanno פלחת נדלים זיה לרבי
צמעון נר יומאי, כל מיטטו מניה ה"ל
לכליה ויל נגדייסו ליגראליקן, עי"ז. וכןין
ביהול, מחי עניינו נטהי דמן פלחת נדלים
נמיילו דסמס.

ובזה יונן נס"ד, דענן צרכיה נמי כיו"ה צוז
טומ, דע"י דינורי צל סדריק נדריס,
טומ ממקין צפע נוכחות ממוקר צרכיה
העלוינה. וויתיותם צדיביזו צנרטו מטס
מליהם, קה סנס צליינורום להר ע"י ירעטו
ברכות טמים מען. וטמי ספיר צוז סמתק
סgeomrho ט'ג', דבמר דמן פלחת דריש,
לכמיכ ביה כלל סיינט מפי יעטה, ממילן
הכינוי דלט דבך ריק טומ נטגרן מפישס צל
לדיקס, ונדמי לם יוננו עטס מזא, על כן
ה"ל זיל נגדייסו ליגראליקן, ולו"ק.

[גלוואט נ', מ', על כמפו סיס מטעהו מגל
טכין, ומתרף סדריס נטן].

וזא"ב י"ל סכוונה צמי שנדל לזרוי נפשיה,
דע"י נדרו כטהו מעומק טלט, גורה
בוז מליח מליח מליח, וטומ יסיה לו ס"י עט
לזונין מתקבמו מליח ה'ל פטעל צלי^ל
גלוועת. מילא, וזה ימכן ה'ל צאלס
סדריסו טומ צקדוקה וטומלה, נטופן
טהמללן סנרטה מדיביזו טומ מליח קלוט.
ה'ל הס פגס צמויה שפטמי, נטופן דמא
צנרטה גהמלהו טומ נמי מעולץ טוב ולען
ה"כ מדריך יט נחות דע"י נדרו יסיה מעוכב
מלשווים סדריל מליח ה'ל הפטעל. ומוגהר מה
צטמונג ספפר מסקידיס [טימן יט], דנדולוועת
היינו לזרוי לנדרול נדר לו לאטצע צבעה לזרוי
נפשיה, פן ימגלה צו טיגר קרע ע"ז יש יומל,
כלי לעזר גס על צבעומו, ומוקל ספיר ע"ז
מלהמלינו ה'ל].

ונראה דבוז ימגלה על נכוון מליחל סכמונז
טנ"ל, חי ידו נדר לט', כיינו
לדרילטו ה"ל לקייס ה'ט סמיה, על דרכ' לזרוי
נפשיה. קמושיר לסתמיה, הס רוזט נטעות כו'
ישו זסיל צרומו צלה יטן דכלה, לדרילטו ה"ל
קפאפי ה; והס יט"י כהן ג' ד'ה ט' צלה יעטה
לכליו חולין, סיינו צלה יפוגס ליגראליקן. וטעמלה
למיימת, מטוס דכלל סיינט מפי יעטה, סיינו
למס צנרטה גהמלהו טומ צבמיס ו' צכל
סיינט מפי. הס סיינט מפי יונט צקדוקה
ונטלה, גס צנרטה, וידיעת קפליס נטואה. ה"כ
נלייס צל קדוקה, וידיעת קפליס נטואה. הס
לעונו לנדרול נדר לט', ממילן רמי לו נואר
צלם יטן דכלה, ולו"ז נס"ד.

ובזה ימגלה מה שטמאל מטה רטינו לנדר זס
ללהטי סממות נביי יטלהן. דמוש

נorder, כניל' שמא
המדרשה 'הדא דר'
ויאיתא פלוגתא ב
שותדור ה.
מאיד הגם שיישלו
שידורו. וזה פירוי
צרייך לומר נדר ג
שמעא ימות קודם
ככן כיון שאין לא
אחד שיאמר, אי
ההויצא מפיו יעشد
לי

**וזכר משה אל ה
אנשים ויה
במדין (לא, ג).**

ר' ריש פ"ד ד' רומה (שה)
מהיה"ש מאמנרטם ו
או יכוואר הא אמר, א
להה, ה"ד כי לא יי
פושט במה שאמרו א
איש כי ידור נור לה/
ומזכיר שם שמי לבני
ולולזה צריך לומר גדר
בבקדימה לט' גזיר ה'
קראנציג זיל'; ברית
ויזחיו על מרדין וגוי לח
המנוח מורה"ג הרדי
רוזצה לעבור ה' באמו
ויהיה לו שום פניה מי
ותהבן. וזה גם כן הפוי
תמייד כמו במקום ש
שתטרו מאתכם 'ענק
ח"ג, רק עלת נקמת ז
לצבעא', פירוש שתחל
תחרן ד"ה במדרש: וכן
ונגיגיות עצומותן למסין
במיחתו יול משה ר'בו

ולא יהל דברו ככל היוצא מפיו יעשה
 (ל, ג). מי שאינו עושה דברו חולין,
 עושה תקונים בכל היוצא מפיו, ויגוזר
 אומר ויקם לו (עפ' איוב כב, כח) ב', 'צדיק
 מושל ביראת אלhim' (ש"ב כג, ג; מ"ק
 טז, ב), על ידי שמירת ברית הלשון.
 וזהו 'מטות', שיווכל להטוט מרותיו של
 הקב"ה מדין לרוחמים:

או יבואר, לא יהל דברו ככל היזכר מפי
יעשה. ונראה על פי המודרש על פסוק
איש כי ידרור נדר לה', הדא ותימא עימינו
ובבצל עובר' (טהילים קמו, ז). פירוש, כי איתא
מנורדים י', ב) שאסור לומר לה' קרבן רק קרבן
לה', שמא ימות קודם שייאמר קרבן ויזכיה
חץ ושלום שם שמיים לבטלה. וכן אמר
הכטוב נדר לה', ולא כתיב שייאמר לה'

ההשגחת הכהורה ברוך הוא על העולמות (הכהורה ברוך הוא). וכן תמצא אותן הנרוין ההפוכה בפסוק ייען ה' את איוב מן הcessura' (איוב לח, א), שם מבואר שאמר חזקיה' לאיוב אין לא נunder השגחתו מכל הכהודאים. וזה שאמרו רבותינו ז"ל (שבועות מה, א) נדר חל על דבר מצוה, רצחה לומר כיון שרואה השגחת הכהורה על העולמות, אז משער בנפשו אין ומה להתנגד עצמו לאסור אפילו דבר המותר לכל. ודור'ק:

לאפוד איפר על נפשו (ל, ג). נראה פירושו,
 שאstor ליזור שום נדר, רק
 נשיצרו מתחבר לעבור עבריה או' מותר
 ליזור ולישבע, כמו שעשה ברונו ליצרו
 שנשבע ח' ה' (רות ג, ג; דוד ז, ד), וזהו
 פירוש לאstor איסטר', דהינו שנדר. הוא
 איסטר על נפשו, והוא נשבע לבטל יצרו:

ב. עיי' תענית כג, א; ירושלמי תענית פ"ג ה'; דבר' ח, יב; זוה"ק ח"א מה, ב. ג. ראה חומרת אנך להחיד"א
כאנ': והרב עיר וקדיש רבינו מהר"ד חיים ויטאל ז"ל פירש ממש מהר"ר שמעון מטירנו ז"ל, לא יחל דברו
לא יעשה דברו חולין, אלא תראה 'כל היוצא מפני יעשה', כי כל אשר ידריך הוא פועל למעלה אם לטוב
או למותב, שם ידריך תורה ודרכיו קדושה מעורר ברוחניות ובקדושה לעלה, ואם ח"ז מדבר לשון
הרווד ודרכים אסורים הוא פועל בסט"א ח"ז, וזהו שאמר 'כל היוצא מפני יעשה' למעלה אם טוב או לאו,
עד כאן דבריו. ע"כ. וכי נועם אלימלך בפרשׁתין ד"ה איש: לא יחל דברו פידיש רשי"ז לא יעשה
רכביו חולין, יש לפירוש הפירוש לפי דרכנו, שהצדיק הזה צריך לראות שלא יהא דבריו חולין כלל וככל
כibi אם קדושה ודבקות וכו'. 'כל היוצא מפני יעשה', פירוש כל אשר יצא מכפי הצדיק כן יעשה ה'
אלקדים, כמו שאמרו הצדיק גדור והקב"ה מקיים. ע"כ. וע"ע עבודת ישראל בפרשׁתין ד"ה איש: לא יחל
ברבו, האיש ההוא לא יעשה דבריו חולין. כי כל דבריו אשר ידריך אפללו שיחתו חולין יהיה לו קיום
העמודה, וכאשר יגוזר כן יקום. 'כל היוצא מפני יעשה', דהיינו כפי שיאמר בפיו למשל לאחד בנים ולאחד
חניכים או מזוני, יעשה המלך ב"ה, בסוד יתגוזר אומו ויקם' וגוז'. ע"כ. ד. עיי' פרשת בשלוח ד"ה ומטה
галחים ביד. ג. בណורים י, כ: אמר רבבי שמען מנין של א' אמר אדם לה' עליה, לה' מנחה, לה' תורה,
לה' שלמים, תלמוד לומר קרבן לה'. ועי' של"ה מסכת פסחים ריש מצה עשרה: ובפרק קמא ונדרים מפרש
ילמא אמר לה' ולא אמר קרבן وكא מפיק שם שמיים לבטלה, ופירש ביפה תואר' דשמא אחר שיזכר את
זה, מלך ולא ידריש, ונמצא שהוואיא שם שמיים לבטלה (ונטש והכח גם פירוש הרא"ש נהרים שט). וכתב עוד
שם, ואית' בחטאיהם וASHIM זודמייהם שם חובה להביא, מי טמא לא יאמר לה' ברישיה, יש לומר דאייכא
למיחש שמא ימלך להגיה בהמה זו ולהביא אהורת, עכ"ל. ולענ"ד נרא לפרש: דלמא אמר לה' וטרם אמרו
גנוליה ימות, כי אין אדם בטוח רגע כמיורה, ואנו לא קשיא ואית' שהקשה. ע"כ. ועי' פתח עיגים להחיד"א

בצלאי וויליאם קולדס נ' לאטאלק הס' לסלייוו בט' ג' דודול בזון דירס. נ' ג' טהמלו מוז'ל ע' ג' מ' קהילת למפטון יומין וזה לכהנות דירס למילקו מ' כל למטען יומין דהיני עעל כל מערכיו שעתה כ' מוז'ל ע' להרים מי' למטען כל ער'ם' ולווא רמווע גל' ליינ' ג' פ' יוס' ע' נחנות ע' פ' צונעה סוק מל' גענולד צ' מדרגות ע' מעקה מליכת ווועס ג' רמו אדריך למוקן פנעם רמא: וע' מיקו'" מלדגה נטפיעים ה' אס. ועס פ' ג': ווועס

ראאה בהשמדת פרשת 'ה'. מילוי ש"ב שם בגליון. מים העשוה מלאכה פ"ג המאלכה העשוה מלאיה, והנדר בת השבת אותה שומר למת כתוב שיתם תמליך כל שיח ימי החול, וזה ששת ימי הלאיזונים, והנורו ששת ימי הנרנות וצערן הצדיק ליה הנקרא מול למעללה, ועי' ד' אדרשון בשכנת וכן בכל יי' שבת החלק שבעי, וגם בערך עוד בפרදש שער כג ערך מוכבא בלחוות בנועם. י' וועין סופ' נח (יד:) ובמ געל כל דבר ודיבור של וועין סופ' נח (יד:) ובמ ובליגון שם. יא. ראה נ' שעשויה יתן דעתו לחפש לעולום שייה הנטה בענין

שניגמו * וכן כי דרך סדריק שגדלן מאר
רום מהליקס דינר צו נגולד קדומתו * מה
הצומע דבריו נדמה לו בלבבו רקודוטיס בן
כמתוכן מהוות רקודוטה ומוגן פוקוי' קממייעס
לדברי סדריק והוא חומר על דנבי סדריק וזה
סדריר מהר נוב ט' פ' מהו דנלייס סדרידיק
ידיינר הס לאטלייס טנמורי' מפי ט'. ויתך מהר
סדריקס מהר הינס פנדרגנס כ"כ טיטה כל
הצומעיס נדמיס געניעיס כללו כמתוכין מהוות
הוון שמעיליס על דעריאס טאס לדורי יומל
ווממן ולדנבי מהליקס מייס מהל היין מוייל'
הוותס לתופיס גתולא * וזה כל הגיטיליס
פאנגוליס בכח פ' טאי מעידין על דעריאס
להמר כה רהי' וכונן * נוקף עלייס מטה
הצטאנגע נלצון וזה סדריר פ' טאי מהמרי' על
דבריו וזה סדריר מהר נוב ט' פ' טרומ מהליקס
כ"כ לדינר צו עד טאי מעידין כל דבריו
לדברי מורה וקמא נכתופיס' * וזה וילדנץ
מזה היל לרהי' סמנות נב' מהר וזה סדריר
פ' כנ'ל שטמברו מול' כה' דעריאקוט נמי^ה
ייטרעל מהמר וזה סדריר * פ' שטמברו נמי
ייטרעל על דבריאס וזה סדריר מהר נוב ט'

ל' איש כי ידור נדר בו. י"ל לגה כתads יט לו מלא מלחמה מעגל עלי לגו"ק מל'

א. עין פרשת וירא סודה א"י אשורי (לא), שהצדיק משפיע ע"ז המתחברתו עם צדיקים אחרים "וע"ז אכילה שמאכיל אותם בקדושה ונמשך השפעה גדורלה על ידו", ועין מש"כ בಗליון שם. וע"ז פרשת תרומה ד"ה א"י ויקחו (קצ'). ופרשת יתרו ד"ה ויבא (קסת). ב. עין פרשת שלח ד"ה א"י שלח (רצча): "ובזמן שיש צדיקים אף שאיןם במדרגה כ'ב, אז יוכל לאחציך החלם לפועלן פועלו להכנע הדינים ולהמתיקם לפוי שיש לו עוזרים, וזה שאמר הותנא במקום שאין אנשים השתדל כו' כי במקומות שיש צדיקים א"צ להצדיק הגודל הנגרא איש להשתדלות כיו' בקהל פעולה פועלתו, אבל מקום שאין אנשים צריך הוא להשתדרות וחיריותו שיוכלו לפעול הכל בעצמו". ובמקרה ומשרש ר' פבל מבייא ששמע מפי המחבר הרק' שאמר ענין זה לאחיזו הר' זושא זוללה"ה, עיין שם. מובא בALTHOTTON.

ג. ראה ר' פ' האזינו (שצט). "התפלל מרא'ה". שייהיה חיות בדבריו וייתו כתל המחיה". ד. ראה אגדת הקדר של מורה וזכר' מענדיל זי"ע (חסד): "כשאומרים איזה דבר תורה או יראה או חידוש או נופל על האדם השומע מהם יראה בחפה מאיהם השווים ב'ה'".

פרק מטהה

וירבר משה אל ראשי חמשות לבני ישראל * לסנה סלדייק פְּרוֹתָה להמתין לפטועם על יטלהן לרייך מהר עמו שלר לדיקיס טע"י סלינור המלכני עמאנס קויה מפיע נכל טרלהן ופס סמכייעיס הומו היל רכובס הסואן לאקחיס כי המקטרג מעליין זיכום רכזיס מטה"כ כאהו נגידו לרייך כה גדויל ויד חזקה לאנטקיט המקטרג נכל יטלהן דוב * ווזו שלמל מטה רצינו ע"ה (דנישס ה, י) הילא מארה נגידו כו' פ"י כטהני נגידו נכל המתמכרות שלר לדיקיס קויה למארה עליין להמתין נכל קוליליכס כו' * ווזו ויזנער נטה היל רוחשי סטנווומ פ"י טמיכר עלמי עס סלדייקיס. נגידו יטלהן כמו בטצעיל יטלהן להמתין לאס ספע וק"ל * ווזו עליין לטפון וצוויאי תימן (ש"א ה, טו) ר"ל סטמבה שע"ז מעורר מה הטפון קייל האשטאות סרנבה ע"ז מטפון ואב יהמס (היו' ג, נ). וצוויאי תימן לרייך מהס טמיזן למדרגות מינען ע"ז קרוות להמיכיס ידריס (כ"כ כה: ווא"ק יס כה) וסיניו סטמנכות סלדייקיס וסמכים ככ"ל *

7 בד"א וידבר מטה هل לר' כי מטעות כו' ו' סלבר טבר נוה גה' ע"פ דוחתת בגמ' (עי' קמחי מטעות, ה) כל הבנויות מונרכיה בכל נספּן עלייטס מטה שמנכבה צלטון ו' סלבר ולטצין טפליך צבניעיס ומזה נ"מ נט'ויא הפלטן

תְּוָרֵשֶׁנִּי סְבִּזְסָגְרִיךְ וְמַגְּדִּילָה

1-2-310 1134

המודלים שכלל מתקבנה (עי' מיקו"ז פד.).
לטיפולו היה נסיך עלה נפשו למו מלך שיכם פלדיין
כללו סמלרגוט קרייך לנחות צבאו ולכניין
צבאיין גם יהה י"ח בעבודתו וילמיס צעינוי
תמייל כלו מקל נזוצה ולמוה בעומנו
תמייד מקרונו וממליט וליימורי" כדי צענ"י
פצעו צמעתי יקיה לבוק עס השועס למט'
ויקיה מקודר עמסת לאחספיע רכ טוֹן
הנערוכות". והוא להזכיר על נפשו פ"י
למוה תמייל צעטה לימייליס כל חנוך: וזה
תמיילו (מלכות כה) הלווע צבורי קרייך צילמה
היק נגד נטו * פ"י קרייך צוינע לכ"כ צילמה
היק נגיד נטו להוות נגד נטו צעטה ליימורי'
וחנליהים למשן הפעלה ס"ל נסיטי' ליטרלה
עי' התקנות נס * וזה קהילתו (גנויו
הה). על ר"ע כתהיה ממפלן צייזר פ"ה מקודר
ושוללה פ"י צילמה לעצמו קהו מלך בעבודה
למן ביום לבוק עס היינז'ור להאטפיש להס ר'וֹן
טוֹן. וכתקהיה ממפלן צימל ר"ל צלפערמיין

אַמְתִּיעַ) וְגַלְעֵךְ הַמְלָדָס לְפָכִין וְלַעֲזֹום לְלִילָה נֶמֶת
הַמְתֻלָּק שָׂוֹא דְּשִׁינוֹ גַּעֲלוּמוֹת עַלְיוֹנִים. וְזֶה כִּי
יְלֹוֶר נֶצֶן דִּילָה. נֶהָרָה רַבָּה לְמַלְקָה הַלְּבָבִי * וְזֶה
בְּמַלְמָכוֹן חֹזֶה (עַי' צ"מ קה): מִתְסֵס קַאֲבוֹלָה דִּילָה
שָׂוֹא לְמַלְמָין יוֹמָן זֶה לְמַנוֹּן עַל הַמְלָדָס בְּרוּתָה
לְקַנּוּתָה דִּילָה נֶמֶתְקָוָן מִמְּגַעַן גַּלְעֵךְ נֶמֶקָּן מְעַטְּשִׁי
בְּכָל מַלְמָין יוֹמָן דְּשִׁינוֹ נֶלְבָד נְמַטוֹּבָה וְלְהַדָּר
עַל כָּל מַעֲטָיו שְׁעַטָּה כָּל עַלְטִיס יְוָסָה מְקָנוֹ
חוֹזֶה (עַי' לְהַצִּים מִכְמָה שָׁעַר קַמְפּוֹז פ"ג) *
לְהַמְתֻעָות בְּכָל עַלְיָה כָּלִי לְפָטָפָח נְמַעְטִי *
וְזֶה רָמוֹן עַל רַיְבָּל שְׁהָרָה מְהֻדר מְלָמוֹדָה כָּל
לְיְוָס (עַי' כְּמוֹתָה ט). הַזְּנַעַן שְׁבֻועָה *
פִּי שְׁבֻועָה סָוֹם מַלְיָה שְׁבֻועָה שְׁלִירָה הַמְלָדָס
לְעַזּוֹל צָוֹ מְלָרוּתָה עַד שְׁפִילְתָמִי שְׁמָתִי יְמִיסָה
מְעַטָּה מְנַחָה וְזֶבֶוס הַקְּבָנָעִי שְׁכָתָם (וַיְקָרָה כָּבָבָה
ג) רָמוֹן שְׁלִירָה לְמַקְדָּשָׁה קְדוּמָה (עַי' וַיְסַקְרָבָה)
פָּנָמָה רָמָה: וְעַד מִיקְוָי' כָּה). וְהַמְלָרָה זֶה יְתִיבָה תְּלִבָּה
הַמְלָלָגָה הַסְּבָצְעִית הַיְם קְרוּבָתָה שְׁכָתָם (מִיקְוָי' ז'
עַסְקָה וְקָסְפָה): וְזֶה שְׁבֻועָה שְׁבֻועָה דְּשִׁינוֹ ו'

ראה בהשמדת פרושת שלח (שנא): "עיקר וידתו של אדם בעולמות העליונים זהינו שיטחלו תמיד ברומוות אל-", עיין מש"כ שם בגליון. ג. עי' רמב"ן ד"ה איש כי ידורו "זהסדו כי שבואה מלשון שבעה, כי בנהה ביתה הצבה עמדויה שבעה, והנדר בתבונה", ועיין עוד בפירוש שער כג ערך שבעה. ג. ראה פרשת אמרו ד"ה אבן (ונט), "ששת עימדים תעשה שבעה, מהלכה פ"י" בשעתסוק באיזה מלאה, אל הכניס כל מחשבתו במלאה קתק שעתסוק בה דרך עראי וזהמלאה תעשה מלאיה, כן תהגנו כל ששת ימי המעשה, ובוים השבעי שבת שבחון, שתקדש עצמן כ"כ שע"י וזהמלאה תעשה מלאיה, כן תהגנו כל ששת ימי המעשה, ובוים השבעי שבת שבלם", ועיין פרושת ויישב ד"ה אי' ריבא (פא). השבת שתה שומר למטה מתקן את השבת העליין שישא שבתון שבת שלם", ועיין פרושת ויישב ד"ה אי' ריבא (פא). בתרב' שתה ימים תלקתוו ובוים השבעי שבת לא יהיה בו, ניל' הדנה צורך האדם לעבדו הבורא ב"ה ביראה ובאהבה כל ששת ימי החול, ולהיינו שיראה את שפלות עצמו ורוממותו אל ית', ועיין הוא מעלה ניצוצות הקודשות שנפלו לחיצונים, וזהו ששת ימים תלקתוו ומהן לקט הנ"ק כל ששת ימי החול, ואז ביום השביעי שבת לא יהיה בו, ר' ל' מAMILA בשייע' יום השבת נופלים כל הקליפות החיצונית לנוקבא ומהומא רבא, ולא יהיה להם שום אתייה בקדושה". וע" פרושת בהעלותך ד"ה אי' וידבר (רפנ). י"ק הם נגדי ששת ימים החול והמרה השבעית נגדי שבת, וזה שבת הנרות וצריך האזיך לייחדים כאחד ולהמשיך הקדושה למטה עד שיראה כל הקדושה הנקרה פנוי המנורה למטה והכסא הנקרו מאול מעלה", וע" פרשת תוריע ד"ה וזהו (ולדל): "דדנה אנחנו צרכין למנות הימים שאנו אומרים הימים יומם ראשון בשבת וכן בכל יום, וכוכנה בזה הוא כדי להכניס קדושת שבת ימי החול, ונמצא אבל דבר כל קדושת שבת שביעי, וגם באכילה ושתיה צרך לעוזר הקדושה שהיא ברשותה קצotta ויום השבעי". ח. עיין מובא בלחזות בנועם. י. עיין לקוטני שושנה ד"ה שחורה אני (תmach). "شمיגח על עצמו תמיד על כל פסעה ופסעה על כל דבר ודבר שלא יהיה בהם שום נורוד חטא, ורוואה תמיד שמעשו אין מתוקנים ומתחודה תמיד שחתא", ועיין סופ' נח (יד): ובמש"כ בגליון שם, וע" פרשת תוקת ד"ה אי' דדנה (שכו). ובאגרת הקרש (חננ). ושם (חטס): ובגליון שם. יא. ראה פרשת צו ד"ה דבר (רכד): "הצדיק אשר תמיד מחתא ומאישים עצמו תמיד.." בכל דבר קדושה שעושה יתן דעתו לחפש היטב מה שמחסר באזאת מצוה ויחשוב לעצמו חטא גדול.. הצדיק המנוחה כנ"ל גורם טוביה לעולם שיהיה הנאה בעהה" עיל ידו".

הגדול הצל
וּתמו * לו
תקודם כו
וי' קממייעיס
וי' קגדיק וס
ר' ל' קגדיק
ר' ל' קגדיק
ר' ו'ם טמל
כ' טיקיס כל
זובים צמולה
ל' קדי יומל
היינו מומלוי
כל הנגידים
על דגלייס
עלילס מטה
יז מומלי עט
שרום מהקיס
כלל אכללו
וזקו יידכג
ממר וס שלגנ
בדרכו נצני
ט למלו צי
טט זוקה ק'

דרכך ההלס

יא. אכילה שמאכיל א"י וקחו (קצ').
שאינם במדוריגה
זהו שאמר התנא
לוט כי יכול
ובמאור ומשמש
אל להזות בנועם.
אגרת הקדש של
זרם השומע מהם

גדולה למתן יעקה נא
וחסו כל סיוון מפיו
יעקה נא
וזהו טנו' נפ' מאי
נפ' כי כי מי
פי כהמגעו לאכני
וכ"ה טנקלה מהר נא
ומת נא עג. וע"ע עג"
טהרין מהר מפול נא
הקד"ה טרי הולו מומ�
המס פטלו קם"ה.
הקדותה טנקלה נמל
ן. הרן נגען נגען
הקדוטיס צל סק"ה *
פה נג' ממדבר לי
סם"ה על שלינו ממי
סימ' סמכמה ע"ד טי
(נ"ע נא): * מדבר לי
לן טום מדבר סמי
הכמנה נמי * והק'
נא * ועייל טעיכו
(מלות י). מי מעלה
טהרין מה סק"ה
גען נג' מקר' יס
טוה הועלם עליון טי
ל"ל ממתקו מומס

כ"ה קדוטה ולטיקום * הכל הטמים מומלן
לו (גillum נג) * ל"ל חנוך מליט טנולט מהלו
בנדיר הטנולות לפעול נס דברי גטימות
טוה מוכלה לנכ' עמלה זדרי חולין טקמייס
ההלו לפעול נס כל קדוטה. הכל סיוון מפיו
יעקה פ"י הכל חאל יה מפי קדוקן כן יעקה
ט' קדוקיס כמ"ט (ויש' קומות טו). קדוק גוזל
ויאקנ"ה מקיים" * ↗
→ 7 או יאמר הכל ריוון כי ע"ד צלנו הומלים
ט' טמי מפטם ופי יגיד מהלמן
(מהלטס נג, י) לשינוי טיפחה מה טפתיו. ופי
יגיד לנו טנונ הטנולות ע"י עט"ב כוונה טעמלה דרכו
ז. מהלמן ר"ל קדוקיס טויה מפי ישו
נטטס עדulos עליון טנק' מסלה (עין
טט). ומזה דברי קדוטה קדוקן מדבר הס
דזוקיס נפיו וממקיס וועליס עדulos עליון
ולמי נפקקיס נלהט מפיו ממס רק דזוקיס
גס נפיו קדוקט' ולו כן דברי גטימי
טפקקיס מהלטוי וקדוקן קדוק נלהט צגס
לכדי טגמיים טלו יקיה ג"כ קדוטה וועליס

כטביה ממולדת כפ"ע לאתמה נמלודו *
הדים מיניהם צויה וו ומלהו צויה מלחת פ"י
צלב"ה נדמה לס טהורה צויה וו השועז' זי
וטה קיטה צויהם מהלט טעולמות עולומיים כי
כן דרך לא לדיין מה טהור מדריך עס כ"ה כל
זהה נפקו קדוקה נמעלה צעולמות * וטפער
טנזה רמו ז"ל (צ"ק עט) נמלוכס מן לן
כרע נמלוכס מהר כי נעה קדרתו נמת כי
זה מדה נגנד מלה * דנה מלה לפרק נטען
מלון יגה' נטה לקדוק גמור צלנו יסיה יכול נמיה
עלמו צלן צמצעיו וו טו כלה ממה ממה טה
הנמה טמי הפטרי קיום צלן * וו צלן
כרע נמלוכס פ"י נדרכן הכליע' לשינוי טה
טירלה ליקר צפ' נ"ל קדוקה הגדולה והו
קונר צלנו צמיכון קדוק שדרתו נמת מכ"מ"י
ו' מלריגום נ"ל נטה שדרתו נמת מכ"מ"י
עכזר צלן הכניע נלמו * וויזור למשול
הכמוג נל נטנו פרט' ז"ל ג' יעקה
לכינוי מולין י"ל טפי נפי לדרכו טטדוק השה
לפרק נלהט צלן ים לנדכו חולין כלן וככל

יב. מאמר זו מובא בשינוי לשון קצר בפרשתי ויחי ד"ה א"י ויחי (קו), ועיין בלקוטי שושנה ד"ה שחורה (חטט), ובמש"כ בלחחות בנותם שם. יג. ע"י רמב"ן פר' יעקב (יא, כב) עה"פ ולדרכה בו "ויתכן שתכלול הדביקה לומו שתהיה זוכר השם ואהבתו תמיד, לא תفرد מהשבחתך ממנו בדרכך ובשבוכך ובקומר, עד שייהיו דבריו בפיו ובלשונו, ולבו איינו עמהם אבל הוא לפני ה', ויתכן באנשי המעללה הזאת שהתחיה נפשם גם בחיהם צדורה בצרור החיים כי הם עצם מעון לשכינה". ועיין פרשת שלח ד"ה א"י ושלה (ש:), "הצדיק המודבק עצמו בהש"י הוא שורה במחשבתחו הקדושה בעולםות עליונות, ונפשו ורווחו הוא שם כיון שהמחשבה היא שם, ושם הקב"ה מדבר עמו ומשירה שכינוי עליון", ועיין פרשת נשא ד"ה איש (רפב), "הצדיק המשביע הוא מדבר עם בא"ה האצטרותם ומוכוון בדרכיו לתקן להם די צרכם ע"י דיבורי. והצדיק מדבר עם במשבחותם בכאן וכונתו וחוזו בעולםות עליונות". יד. עיין סופ' צו (רכה:), "אם הוא איש כזה שהוא צדיק, רק שבאה לו איזה עבריה מהמת הנחש הקדמוני שהיטילה וזהמא", ועיין להלן ד"ה וזה שנא' (שמט:). טו. מודה נגנד מדה. טז. עיין פרשת שלח ד"ה ב"ד"א (שב:), "הצדיק העולה מודרגה למודרגה והוא תמיד בדבוקות גדור אל ההבראה י"ש, וכשהוא בדבוקות הוא מסתכל במחשבתו מב"א, ואז אינו יכול לפעול כל צרכי אדם כי איןו כלל זהה העולם, ולהוה צרייך הצזיק לפעמים להגיה הדבוקות שלו בשבייל ערבי בא"ה שיפעול פועלותיהם, הן בתפללה להפללה עלייהם בגוף או בממן או שאור השפעות, כולם מוטלים על הצדיק, ונמצא עושה הצדיק זהה מוצאה גדולה במה שמניח לפעמים הדבוקות, כי רצון הבורא הוא כך". ועיין בעבודת ישראל עמ"ס אבות מה שכותב לפרש בזוה. מובא בלחות בנותם. יז. במאור ושם פרשה זו מאיריך בכיאור ענין זה. מובא בלחות בנותם. יח. ראה מש"כ בענין "עולם הגדל והקרא תחלה", בלקוטי שושנה ד"ה שירו (חטט). יט. עיין בכאר משה פרשת ושלה שמאור שחלפה הצדיק מהה מלאכיהם. מובא בלחות בנותם. כ. ראה פרשת יעקב ד"ה והיה (שעג:), "זרה צוין האדם לעסוק בחורה לשם בכוננה שלימה, וכן כל דבר ודבר שיצא מפי צרייך לכינן בו מאר שר לא יהא דבר בטל, ולא קשור את הדברו בעולםות העליונות.. רק שצרייך שתתרשם עצמן בלמידה ודיבורו שלא יצא דבר בטל מפיו, והסתכל בדרכו מאר לאיזה תועלת היהיך ובורך ואו הפעול כל אשר תרצה, וזהו כוונת התנה אל

(מגילות א) * קلامס פ"י ע"י צהיגשו כמלוכהليس שעריו מעדנו ממת רום להבזורה נ"ס טהור קדמוניו כל שולס * ונסכ' נכס שנגוט מנוגן למעלה עקלציס פ"י צמוץ בו נסכ' חמס עס הגוטן הוא חמל שמתקנו חומו עד גמעלה. עקלציס דהמלח (פליטות ג): הפלינו ממת כירע על עקטו למ' יפסיק לר"ל ממת רמו נמת קקדמוני עקטילדי ווּרְמָתֶן (תנ"מ קמו) צע"ז'ין לדיק נחרץ חטף עטקה טוּרְמָתֶן ימתו כמוה שמתצמי כבר נפ' (ל"ה לח' טמו) טהיליק מוויה מAMIL צעטמו חקרים וקיילו צונטלאו ים' ווּרְמָתֶן נמתמם ממת טטה נמת. ווּרְמָתֶן כירע על עקטו לשינוי מטליס צהילס דט בעקפיו כירע עליון מחתמת ננת. למ' יפסיק ר"ל צטביל זה למ' יפסיק מדיציקומו. ווּרְמָתֶן מוויל (פליטות ג) קני מיל' ממת חצ'ן עקלציס יפסיק זה רמו צהילס מלילה צהירש מעת ממת ח'ז' צהירש מלילה סכינה לשינוי מעת ממת ח'ז' עיז' יפסוק עטמו מאלציקות מליל'בי * ווּרְמָתֶן טהילר סכינוג כטמאניו ואכיעו סק"ה חי' מגיעו למעלה עקלציס ר"ל צהיל' יטלווע נכס צוס עקלצ' קוח מעת ממתצ' מלילה ומאי' נמעלה למעלה צהיל' יכול ליגע נכס כוות. ווּרְמָתֶן יכלו נפכו נממי' צהיל' יטלווע צו' יק'ר ונכח נמהרה נעליהם מיטנו ציטוקן מעה גמא' ומלהה סחרן דעט חלי' * ט

תהי מפליג לכל דבר כי אין לך דבר שאין לו מקום, פ"י כ"ל שלא תוציא דבר בטליה יהי מופלג ומופרש ח'ז' מעולם העליון". בא. בתפללה למשה לחג הסוכות כתוב בה"ל "כתב אדורו"ר הקודש מוחה"ר אלימלך וצללה"ה פרוש החותב בכל היוצא מפיו יעשה, שאפלו בדברים הגשיים והארציים גם כן עושים בויה תיקון לעלה בעולמות העליונים, מחמת שידועים הרושש מכל דיבור ודיבור מאין נmesh שורשו, והם מעליין אותו לשורשו העליין, ועשה על ידו תיקון בעולמות העליונים". ובבואר משה לפרש מסעוי מיסים על זה שעיז' "unosim k'zachav b'shava v'chayos" ובungan גודל קישוט השכינה הק' לישראל, שלא התפשט ח'ז' לאומות ולהחיזונים, רק שחבא בשואה ובמושיר לישראל". ובמשך ענין קידוש ענני גשימות של הצדיק, עיין בפרש של ד"ה והיה (שה). ובמש"כ בגליון שם. כב. עיין או ר' שלח (שניב), "רמא על התורה והמצוות שנקיים נחלה כמ"ש תורה זה כו' מדרשה לשון ירושה". כב. עיין או יקר תיקו"ז כרך ב דף סה ע"א. כד. אויל צ"ל "שחתיל בה". כה. עיין ר' פ' חזירע (רכט). "מחילה צרייך לחקן מודחו ואת חטא נעריו זהה נקרא בשם נקבות ואח"כ יבא אל הקודשה העלינה הנקרה בשם דוכרא שהוא כל' שלם ומלא בקדושתו ית"ש". עיין ס"פ צו (רכה): שצדיק שהגיע לו עבירה מהמת וזה השדקוני יראה לקשט עצמו בקישוט נאים ויפים דהינו. במצות וגמרות חסדים. ושוטף בימים ר"ל בלימוד התורה שקרא מים ע"ז שאמרו אם רגיל ללימוד דף א' לימוד ב' דפין".

ס' מוחלין
ונעלס חלי'ו
י' גטמים
ן' קגמייסט
ז' אויה' מפיו
ן' כן יטקה
גדיק גול
א' הוומרים
ן' מסלטך
ס' פמיינו. ולפי
עטמלה דרכו
ו' מפי יסי'ו
ב' סבלה (עין
מדרב הס
ועלס עליון
ר' לטוקיס
ז' סגמי'
ל' לרחות סgas
י' טה וטבאל
חוורה (חתט).
חדרקה לומר
ז' דבריו בפני
צורה בצרורו
ז' הוא שורה
ד' עמו ומשורה
אכזון בדבריו
ס". יד. עיין
טללה זומהא",
הצדיק העולה
חו מב"א. ואו
ז' שבשל צרכי,
ים על הצדיק,
עבודת ישראל
ד'). יט. עיין
ישת עקב ד"ה
זר עירק לכוון
ז' זריבורך שלא
חוננת התנה אל

שלח

פוגם רק גנוֹף טכוֹה צהָלָק חַזְיוּ וְהַמּוּ, ולכְךָ
כְּלֹכְרִי עֲזִילָה קַטִּים מַעֲזִירָה כְּיוֹן צְפּוֹגֶס צְחָלָק
חַלְכִּי מַמְעָל, עַכְ"ד.

ובדברים מהלו יט לומר גס נטעין פגס →
בְּדִיזָּוֹר, דְּבָנָה מַלְיָאָה צְלָהָזָזִים
(צְרָהָצִים ב' ז) וַיְפֵם צְהָלָק נַכְמָת חַיָּס וַיְכִי
כְּהָלָס לְנַפְשָׁה חַיָּה, וַיְהִי לְתַהְרוֹתָה מַוְנָּקָלָס וְכָותָה
צְהָלָס לְרוֹם מַמְלָלָה. כְּלַי לְנַי כְּדִיזָּוֹר עַזְעָט
מַנְכָמָת כְּהָלָס טָכוֹה חַלְקָוּ טַל כְּקָקָ"ה, וַלְפִי זֶה
מַזְוָהָל טַל נְכֻוָּן לְמַכְמִירָה תַּוְלַכָּה טַל כְּהָוָעָה
צְהָמָלִי פַּי יוֹתֵר מַן כְּהָוָעָה צְמָעָה, כִּי כְּהָוָעָה
צְפּוֹטָל בְּמַעַטָּה לְיַיְנוּ פַּגָּס רק גנוֹפוֹ טָכוֹה חַלְקָה
חַזְיוּ וְהַמּוּ, הַכְּלָל בְּחַוְעָה צְדִיזָּוֹר צְבָפָיו כְּיַי סָהָה
פַּגָּס צְרוֹה וְנַכְמָת טַס חַלְקָוּ טַל כְּקָקָ"ה. ע

וְעַל פִּי זֶה יט לְפָרָת מַקְלִיחָי קַודָּם (וַיְקִרְבָּה יְטַבָּה)
ב' קַדוּמִים טַבְיוֹן כִּי קַדוּמָה חַנִּי כ'
חַלְבִּיכָם, חַיטָּה מַהְנוּ וְהַזְיוּ תִּלְמָיו וְהַתְּצָהָתוֹי
חַסְמָעוֹרָו. וַיְתַקְשֵׂר כְּמַפְלָטִים לְכָזִין שִׁיכָוֹת מַלְוָה
חַלְוָ לְכָזִין. חַמְינָס חַיָּה צְמָכִילָה (פ' חַטָּה) חַקָּה
חַתְּצָה צְנָטוֹתִי חַפְמוֹרָו, מַכְלָן לְמַסּוֹרָה צְנָתוֹת
כְּמַלְחָקָה, וְחַמְלָל צִיבָּה מַשְׁמִיךָ דְּכָהָלָן רַצִּי כְּעַטְלָל
מַקְרָהָקָה זַלְלָכָ"ה (כְּזָהָמָה צְיַינָה) פְּלִיס מַהְמָלָס
כְּגַדְלָה הַוָּתָּה ו) כִּי כְּקָקָ"ה צָרָה עַלְמָוּ צְדִיזָּוֹר
צְעַלְמָה, כְּכָתוֹג (מַכְלִים נֶג. 1) בְּזַכְרָה ב' צְמִיסָה
נַעַטָּה, וּמְזָהָב צָבָת וַיְנָה צִוָּס כְּמַצְעִי, וְעַל זֶה
כְּזָסִיר כְּכָתוֹב חַק הַתְּצָהָתוֹי חַסְמָעוֹר, כִּיּוּן
צְנָתוֹם טַל כְּקָקָ"ה טַמּוֹה צְדִיזָּוֹר, וּמַכְלָן לְחַטָּמָה
צְצָצָה הַפְּנִים צָבָת דְּדִיזָּוֹר כְּמוֹ מַלְחָקָה, עַכְ"ד.
וְשַׁחַפְיָן יט צְמָס, כְּקָקָ"ה כְּזָבִי וְהַמּוּ, חַזְיוּ
מַזְלִיעָת טְלָמָות וְגִידִים, חַמוּ מַזְרָעָת וּלְבָרָה, וְכָבָבָה,
וְכְקָקָ"ה נַעַטָּה צָוָה וְנַמְמָה וְדִיעָךְ בְּינָה וְכָבָבָה.
נַמְלָה כִּי כְּהָוָעָה צְמָמָתָה פַּגָּס צְרוֹה וְנַכְמָת
טַס חַלְקָוּ טַל כְּקָקָ"ה, הַכְּלָל כְּהָוָעָה צְמָעָה

וַיְדַבֵּר כ"ה אל מַתָּה לְמַמָּלָ, צְלָה נֶהָמָטִים
וַיְתַמּוּ הַתְּמָרָה כְּנַעַן חַמְלָה חַנִּי וּתְמָן
לְצָבִי יְמָלָה, חַוְתָּה צְמָדָת וְצָבָה (פְּנִי"ז ס"ה)
כְּלָכָה מַכְוּ לְפָרוֹת לְסָס כְּגַדְלָה קַודָּם צְלָה צְלָה
יְמִים, כְּךָ צָנוּ רְכֹתִינוּ חַנִּין מַפְלִיגָּן צְסִפְנִיכָּה צִים
כְּגַדְלָה צְלָה יְמִים קַודָּם צְבָתָה, צְמָה דְּצָרִיסָה
חַמְוָרִיסָה צְמָלִתָה כְּרָכָתָה, וְהָס כְּיַבָּה צְלָה מַזְוָה
מוֹתָה לוּ לְפָרוֹת צָלָל יוֹס צְוִילָה, נִמְחָקָה מַפְיָה
צְסָוָה בְּלִיחָמָה מַלְוָה וְטָלִיחָמָה דְּוָמָחָה הַתְּצָבָתָה
וְלְחוּיָה לְכָזִין שִׁיכָוֹת כְּלָכָה זוּ לְפָרָתָה כְּמַרְגָּלִים.

ב' עוֹד חַוְתָּה צְמָדָת וְצָבָה (פְּנִי"ז ס"ג) צְלָה
לֶה הַנְּמִים, רְבִי חַמָּה כְּגַדְלָה פְתָחָה
(יְשִׁיעָה מ' ח) יְצָמָה חַיְלָה צָלָל יְזִין וְדַבָּרָה מַלְכִיאָה
יְקָוסָלְוָס. וְל"ב' קַיְסָרָה פְסָוקָה זֶה לְכָלָן.

וּנְרָאָה צְכָקָס לְצָהָר מַכְבִּין צְפָנִיאָה צְמָמָס עַלְכָיו
(ד' ט). כְּהָוָעָה צְפָוָה פְּמָוָה מַן
כְּטוֹזָבָה מַעַטָּה (סְבָרִי מַוְלָה שָׁס רַע וּתְמַן מַהְכָּבָה
סְלָעָה, וְהַוָּסָה וּמַפְתָּחָה חַיְעָן וּתְמַן הַלְּבָבָה מַמְטִיסָה),
וְכָנְמִיאָה צָלָה נַמְהָס גַּזְעָן עַל חַזְטִיאָה צְמָדָבָר
חַלְגָּה עַל לְצָוָן כְּרָע דְּמַרְגָּלִים. וְלְכָמָרָה כָּה גַּוְפָּה
טְעַמָּה צָעִי, מַזְוָעָה צְמָעָה בְּמַמְלִיאָה כְּכָתוֹב עַל
סְמָעָתָה צְהָמָלִי פַּי יוֹתֵר מַן כְּהָוָעָה צְפּוֹטָל
סְמָעָתָה.

וַיְתַבְּאָר עַל פִּי מַכְבָּה צְכָבָה כְּהָוָעָה צְדָצָת לְפִי
(מַעֲרָכָת ב' חַוָּתָה חַמְלָה צְבִיהָר מַלְמָרָס).
ז"ל (יוֹמָה כָּמָ). כְּרָסָוִי טְעִילָה קַטָּוָה מַעֲזִילָה.
טָעָס בְּדַבָּר, כִּי חַמְרוּ צְגָמָלָה (נִדְבָּה נֶהָ). צְלָה
שַׁחַפְיָן יט צְמָס, כְּקָקָ"ה כְּזָבִי וְהַמּוּ, חַזְיוּ
מַזְלִיעָת טְלָמָות וְגִידִים, חַמוּ מַזְרָעָת וּלְבָרָה, וְכָבָבָה,
וְכְקָקָ"ה נַעַטָּה צָוָה וְנַמְמָה וְדִיעָךְ בְּינָה וְכָבָבָה.
נַמְלָה כִּי כְּהָוָעָה צְמָמָתָה פַּגָּס צְרוֹה וְנַכְמָת
טַס חַלְקָוּ טַל כְּקָקָ"ה, הַכְּלָל כְּהָוָעָה צְמָעָה